

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Fajunkért.

Ha az ország ethnikai közéletét összevágó kérdésekre bontjuk szét, a keleti határ mentén a *székely probléma* bontakozik ki olyannak, melyet a magyar nemzeti állam konszolidációja érdekében mihamarább meg kell oldanunk.

Sajnos, az előző kormányok nem foglalkoztak vele; sőt a társadalom gyöngye kerekereire is féket kötöttek, nehogy a kérdést kiéleltsék s az állam legyen kénytelen a dolog érdemébe beavatkozni, számláit magához váltani és kifizetni. Pedig e kérdés megoldása első sorban állami érdek; s ha a távolabb multban a magyar állam az ily problémák iránt érzékkel birt volna, ez a kérdés már ma nem is léteznék. A régi idők óta a közel multig átöröklött indolencia miatt kell a mai nemzedéknek székely problémával vesződnie.

Örvendhetünk, hogy a mai kormány erős kézzel nyúl minden kérdéshez, részint a társadalmi szervezetek támogatásával, részint önálló intézkedésekkel készítve elő mindkét irányban a megoldást.

A ruthén akció körül a földmívelési miniszter szerzett maradandó érdemeket, midőn a felvidék nagybirtokosainak néhányánál kieszközölte, hogy a parcellázható birtokterületeket kiadják a ruthén népnek haszonbérbe, s így biztosítva legyen e megbízható, szorgalmas és hazafias nép egy részének existenciája néhány évtizedre. Így sok elzúllásnak indult község sorsát mentették meg oly vidéken, hol a földönfutóvá lett szepesi, sárosi és zempléni tótság kivándorlása s a Galiczián át Oroszországból érkezett szemita-elem tömeges beözölése amúgy is mobil állapotba hozta a népességet.

Ezzel párhuzamosan indította meg a *kereskedelmi* miniszter a *székely akció*t. Azonban véleményünk szerint nem a székelységet kell a székelyföld számára megmenteni, hanem igenis a *székelyföld mentendő* meg a *székelység számára*, mert itt nemcsak a nép van mobil állapotban, hanem maga a *székelyföld is*.

Egy pillantás az ország ethnografiai térképére, eléggé fölnyithatja mindenki szemét. A székelységet

a jövevén oláh elemek immár minden felől szorongatják. Befelé nem bir terjeszkedni, mert a Szamos völgyet, mezőséget, a Maros középső folyását s oldalvölgyeit, a két Küküllő s az Olt völgyét megszállták előle; sőt az idegen réteg kikezdte több ponton már a székely megyék színmagyar alaprégét is, hogy fölébe rakódjék. Az oláh nyelvzigetek, az új rétegeképződés e kezdetei, fenyegető kiterjedésben és számmal léptek föl ama szűz talajon, melyet se tatár, se török inváziók ezeréves ethnikai jellegéből kiforgatni nem tudtak. A törzsgyökeres Háromszék, az egykori Csik-, Görgény- és Kászon-székek minden járásában mutatkoznak oláh spórák, sőt gyarmatszerű telepek is. Nemcsak a havasok kapui körül, a Romániából nyíló küszöbök előtt: a gyimesi, Békás, tölgyesi és Ojtoz szorosok közelében rakódott le e betörő elem a székelyföldre; terjedésének irányát megtaláljuk a szorosok pitvarán innen is, a nagy vizek folyása mentén: a Feketeügy, a Bodza, a Tatrang, az Olt, a felső Maros öblözetében, mintegy új vonalkapcsokat akarva helyreállítani a havasföldi s a kárpátokon inneni oláhság közt, a székelyföldön keresztül.

És most napfényre került, hogy a székely népek azt a részét, a melyet még az idegen elem nem támadott meg, tönkreteszik. *koldusbotra szorítják azokat a birtokvásárlások, a melyek itt ma nálunk egy pár év óta üzetnek.*

A székelynép nagy részének főkereseti forrását ősidőktől fogva a famunka, a faipar és marhategyezés képezi, s hogy annak létfenntartása a köz-erdők és legelők használatában gyökerezik, és pedig annyira, hogy ha ezen használat a havasi lakosságtól bármily módon és mértékben megvonatik: a teljes elzúllásnak van átadva.

Hogy mily arányban folynak e vásárlások, lapénk mult heti számában számokkal bizonyítottuk. A mezőgazdasági bizottságtól erről a jelentés a miniszternek elment.

A székelyföld okkupációjának veszedelme a legkomolyabb megfontolásra s a legerélyesebb cselekvésre érdemes.

Ne tápláljon senki illuziókat a kérdés természete felől. A székelyföldnek minden áron való védelmére el kell tökélnünk magunkat, nem riadva vissza semmi áldozattól. Mert a székelyföldben birja Magyarország Erdélyt magához kapcsolni s az Uniót föntartatani. Erdély birásához a kulcs-pozíció ez a ma négy megyéből álló székely-ország. Ha a közel egy milliónyi székelység ebből a várból kiszorul vagy benne a fontosabb sánczok idegen elemtől lesznek megszállva, a székely-kérdés rögtön megnő erdélyi kérdéssé, s féltő, vajjon a kulcs-pozíció meggyöngyülése után nem válik-e az egész erdélyi rész előbb-utóbb tarthatatlan pozícióvá.

Fontos az is, hogy a székelységnek új keresetforrásokat, új forgalmi eszközöket törekednek nyitni. De a probléma közgazdasági része még nem meríti ki a problémát. Oldják meg azt is, nagy szükség van a székely vasutakra, ipartelepekre, új gyárvállalatokra az erdőgazdaság reformjára, az ásványvizek és székely fürdők kihasználására. Mégis nagyobb súlyt helyezünk a székelyföld rendetlen viszonyainak, szegényes kulturintézményeinek átalakítása s egy törvényszerű birtok visszaváltás, mely a Romániába való kivándorlást megállítván, az emberanyagot itt hasznosítja, hol a népesség nem sűrű; kenyéradó munka elég teremthető s új telepések a ma ingadozásnak indult nyelvhatárt rövid idő alatt visszatolhatják oda, hová jobb időkben a történeti fejlődés állította.

Tanítók találkozója és egyesületi közgyűlés.

Tisztelt szerkesztő úr! Multkori tudósításomban eljuttottam volt a 30 éves találkozó és közgyűlés alkalmával rendezett hangversenyig. Jeleztem, hogy az minden tekintetben sikerült. Székely-Keresztur közönsége és a megyéből egybegyűlt dignitások: Hollaki Árpád főispán, Damokos Andor alispán, Bárd Kémény Béla, Ugron Zoltán, valamennyien nejeikkel, továbbá a dévai tanítóképző-intézet igazgatója, Sándor Mózes kir. tanácsos, tanfelügyelő, a helybeli in-

A szerezsán.*

— Irta: *Herczeg Ferencz.* —

Gavrilovics Gavril volt a becsületes neve, de az egész grániczon csak szerezsánnak nevezték.

Szép öreg volt. Egy festő keresve sem találhatott volna különb mintát János evangélista alakjához. Hatalmas, kerek koponyáján nem volt már egy hajszál sem, ezüst szakáll a melléig folyt le, de erős bajusza, tüskés szemöldöke holló fekete maradt, szeme villogott, termete pedig erős és dőlő volt, akár a fenyűszál.

Mindig csak egy dologról beszélt: a magyarok zsarnokságáról. Hej, hogy gyűlölte, micsoda lángoló gyűlölettel gyűlölte az elbizakodott ázsiaiakat, a kik oly vakmerően gázoltak a szent szláv nemzet jogában! Ha vízzé válhatott volna az ő végtelen gyűlölete, bizony elárasztotta volna ezt a boldogtalan országot.

— Elérkezik majd a leszámolás napja! — döngte gyakran prófétai tüzzel. — Szét fogjuk törni bilicseinket, vérrel fogjuk lomosni gyalázatunkat és olyan rettenetes igazságot fogunk látni, olyan igazságot, a milyen nem volt még a világtörténelemben. Nem lesz kegyelem annak, a kit ázsiai anya szült. Unokáink pedig el fogják felejteni hogy, itt valaha ázsiai legeltette a lovát . . .

Nagyon szépen tudott a szerezsán beszélni. Már a hangja is olyan izgató, bősztő volt, — ha az em-

* Mutatvány Mikszáth 1901. évi „Almanach“-jából. Megjelent Singer és Wolfner kiadásában. Ára 2 korona.

ber hallgatta, kedve kerekedett, hogy zokogjon, kiabáljon, romboljon, vérben fürödjék, vagy legalább is leigya magát . . .

Oh, az a leszámolás. Egyszer, nagyon régen, már azt hitte szerezsán, hogy itt van a napja. Akkor volt ez, mikor a fiatal császár fegyverre szólította az ő hű gránicsárjait a lázadó ázsiaiak ellen. A nagy bun átkelt a Dráván, a hős Knicsanin kibontotta a piros-kék-fehér lobogót, a karlóczai pátriarka pedig föléje tüzte a kettős keresztet.

Akkor még ifjú szerezsán volt egyike az elsőeknek, a kik a szent zászló alá siettek . . . Milyen felséges, dicső napok voltak azok! Hadverő Dusan cár óta a szláv testvérek nem állottak olyan nagy számmal fegyver alatt. Ott voltak a vitéz horvátok, a hadedzett szlávok testvérek, a bácskaiak, a bánátiak. A szerbiai testvérek hosszú sorkasorban keltek át a Dunán, a törökverő hajduk, a fekete hegyek sasai csoportosan ereszkedtek le szikláikról. Harczias, büszke alakok, napbarnított arczczal, villogó, félelmetes szemekkel. Vértörő fezt viseltek, övükben drágaköves jatagánokat, vállukon hosszú csövű pusztát. — Ilyen sereggel meghódítjuk a világot! — ujongott a szerezsán.

Nem hódítottak meg egy kapa földet sem. A mi aztán következett, az érthetetlen, hihetetlen dolog volt. Kaszás parasztok, karikás csikósok, egy marék vörös sapkás katona ütközött meg velük. És a hol megütköztek, ott Knicsanin serege eszeveszetten megfutott. A törökverő hősök elhajigálták fegyvereiket, zászlóikat, a hegyi sasok vad zürzavarban, a rémülettől ordítva szaladtak. S a mi legszégnyen-

letesebb volt, annak az embernek, a ki az ázsiaiak élén fergetegként üzte őket és halomra lövette foglyaikat, annak az embernek szláv vér folyt az ereiben . . .

Hej, nem is az ázsiai verte meg őket, hanem a szlávok örökös átka, az egyenletlenség . . . Egy Damjanics kellett hozzá, hogy egy Knicsanint legyőzzön!

Negotini bor és siralmas dudaszó mellett gyakran gondolta el ezeket. A híres palánkai dudás ott állott a széke mögött; azokban a keservesen ficzánkoló orrhangokban, a melyeket dudájából előcsalt, egy sorsüldözte faj egész nyomorusága zokogott. Nem érti ezt meg csak szerb ember. Ha a szerezsán megereztette ilyenkor harsogó hangját, rendesen a Miletics indulót énekelte. Azt a fenyegető, epés izgató melódiát, a melyre oly felségesen illenék refrénnek a „Bozse carja hráni“ . . .

Foglalkozása nem volt a szerezsánnak. Ott élt a Zorka leánya házában, a kit valami jóra való fakesereskedő vett feleségül. Jóra való, ostoba ember volt a veje, a ki nem tudott szónokolni és nagyon bámulta az ő hatalmas, híres apósát.

Egy fia is volt a szerezsánnak, Vazul; abból nagy ember lett. Bécsben elvégezte a jogi egyetemet, doktori diplomát is szerzett, a mikor pedig bekövetkezett a magyar idő, Budapesten is vizsgázott. Olyan kitűnő tanuló volt, hogy a magyar professzorok nem tudták elbuktatni, bármint szerették volna is. Később hivatalt vállalt. Gyorsan ment előre, bármint fondorkodtak is a magyarok, harminczöt éves korában már táblai bíró volt. A miniszter kénytelen volt Gavri-

telligentia majdnem egész számban vett részt és élvezte a gazdag és páratlan ügyességgel előadott műsort. A tanítóképző növendékei által előadott „Balatoni nóták“ és a végén a „Dalár sztrájk“ a legkényesebb zenei érzéket is kielégíthette, oly művészi tökélyvel volt az előadva. Meglátszott rajtuk a Végler zenetanár kitűnő vezetése és methodusa. Sándor Ella zongorajátéka magas foku technikára valló műveléssel gyönyörködtetett. Sándor Domokos tanár a „Híradó“-ban is megjelent alkalmi költeményét szavaltta el megható közvetlenséggel. (Ez a szép költemény a szerkesztő ur külön lenyomatásával elárulva, szép összeget hozott a „Tanítók Háza“ javára.) Szász Ferenc a-siménfalvi ig. tanító E. Kovács Gyula „Hajnal uram“ című melodramáját, K. Zathureczky Ilona megzenésítésével, adta elő igen ügyesen, helyes felfogással, Végler Gyula zongorakíséréte mellett. A felhangzott sűrű tapsokat nagyon is megérdemelték. Tóth Vilmos szt.-ábrahám tanító. Gabányi: „Föld és népei“ című monológját gyakori extemporizálással, kitűnően adta elő, mindvégig derűltségben tartva a közönséget. Baczó Lajos bethfalvi ref. lelkész, Borsay Samu kolozsvári honvédenekari vezető és Végler Gyula zenetanár triója következett ezután, de ezt csak félig élveztük, mivel a gőzfürdővé vált teremben a hegedű hurjait nem lehetett helyesen hangolni és így félbe kellett, hogy hagyják, nagy sajnálatára a műértő közönségnek. Hangverseny végéig tánc volt, melynek csak a hajnal vetett véget.

Másnap, 8-án d. e. 9 órakor az általános tanítóegyesület közgyűlése kezdődött, melyet Belle László elnök tartalmas beszéddel megnyitván, bizottságok küldettek ki a pénztár megvizsgálására. Ekkor következett aztán egy könnyekig megható jelenet, a megyei tanítóság édes atyjának, a jóssággal teljes tanfelügyelő és kir. tanácsos arczképének leleplezése és átadása. Elnökünk előadta a kép keletkezésének történetét, — a vármegyei tanítóság fiúleiből lett az festetve, — egy közvetlenséggel, megkapó melegséggel tartott beszéd kíséretében leleplezte és átadta a képet, melyet az öreg ur látható meglepetéssel és meghatottsággal, egy gyönyörű köszönő beszéddel vett át. Legyen ez a kép egy parányi látható jele annak a hálának és köszönetnek, melylyel a vármegyei tanítóság örök időken keresztül tartozik jószágos tanfelügyelőjének.

A közgyűlés további folyamán meghallgattuk egyesületünk helyettes titkárának, Gyerkes Mihály-nak nagy gonddal egybeállított jelentését, mely után a lemondott titkár helyébe meg is választották rendező titkárnak. Sajnáljuk, hogy Szász Ferenc volt titkár, ki mint munkás, dolgozni szerető kartárs volt ismeretes, lemondásához ragaszkodott. Lázár József alelnök, a tanítói fizetések rendezéséről és a nyugdíj-

vics Vazul kinevezni, mert rászorult tudására. Így beszélt az öreg.

A szerezsán néha elképzelt az ő Vazulját, mint jár-kél félelem nélkül Budapesten, az oroszán torkában, és mint vagdossa az ázsiaiak fejéhez az igazságot, a mint apjától tanulta. Az ázsiaiak pedig titokban áskálódnak ellene, de nem merik nyíltan bántani, mert félnek tőle és mert az itélő tábla nem tudna ellenni nélküle . . .

Vazul később meg is házasodott, egy gazdag szentendrei szerb leányát vette el. Három év alatt két gyermeke született, egy fiú és egy leány.

— Neveld őket jó szerbekké, — írta a szerezsán Budapestre. — Arra az ázsiai idiómára meg se kell őket tanítani. A mire ők felnőnek, addig már bekövetkezett a leszámolás nagy napja s már csak hírből fogják tudni, hogy itt valaha ázsiai legeltette a lovát . . .

Gavrilocics Vazul ráhagyta, hogy úgy lesz, a mint apja mondja. Okos ember volt Vazul, nem csak nagy ur. (Még nagyobb ur lesz belőle is, az apjából is, ha majd elkövetkezik a leszámolás nagy napja és Budapesten megszólal a „Bozse carja hráni!“)

Megesett egyszerre, hogy a szerezsán elhagyta a leánya házát. Régóta készült már ilyesmi. Nem a veje üldözte ki, hanem a tulajdon leánya. A vő derék ember volt és jó szerb, de Zorka fukarnak és közömbösnek mutatta magát. Kicsinylő vállvonogatással hallgatta apja szónoklatait a leszámolás nagy napjáról, mikor pedig egy pár száz forint kellett volna, hogy elküldjék a szerezsánt a karlóczai kongresszusra püspököt választani, elzárta a kasszát és nem adott egy krajczárt sem. Vazul megküldte ugyan a pénzt, de a szerezsánt irtóztató haragra lobbantotta saját vérenek elfajulása, azért elhatározta, hogy elmegy lakni Vazul fiához. Elmegy ő is az oroszán torkába.

törvény revíziójáról tartott előadást, melyet a közgyűlés egészen magáévá tett és e munkát kinyomatását és az ország összes tanítói egyesületéhez való megküldését mondja ki. Gyerkes Mihály kartársunk a „Tanítók Háza“ és az „Eötvös-alap“-ról tartott nagy utánjárással és szakszerűen kidolgozott lelkes beszéde után Fazakas Pál tanítóképző-intézeti kertész szakszerű felolvasását hallgattuk meg, melyért köszönetet mondott közgyűlésünk felolvasónak és dolgozatát kinyomatni határozta el.

Igy telt el, tisztelt szerkesztő ur, a vármegyei tanítóság közgyűlése és az intézetben végzett növendékek találkozója. Sok érdekes epizódja volt még e két napnak, de ezek mindenikére kitérni nem lehet egy rövid tudósítás keretében. Egy körülményt azonban nem hagyok említés nélkül. Hallottam ugyanis, hogy az ünnepély és közgyűlés rendező bizottsága megkereste Székely-Keresztur nagyközség érdemes előjáróságát, képviselőtestületét, hogy ez alkalommal valamilyen módon vegyen részt ő is az ünneplésben. Erre aztán, gyűlés határozatából, kimondták, hogy az ünnepélyek tartását tudomásul veszik ugyan, de abban részt nem vesznek!!

Ez azért is érdekes, mert — élénk emlékezetemben van még, — hogy a mikor a tanítóképző-intézet áthelyezésének kérdése került volna szőnyegre, egy monstre deputáció járt akkori főispánunkhoz, hogy az áthelyezés megakadályoztassék!

Mit szól ehhez, Szerkesztő ur! Vagyok kész hive: Rf.

Székelyföldi nyomoruságok.

A következő sorok közlésére kértek föl: Tisztelt szerkesztő ur! Becses lapjának ez évi november 4-én megjelent 45. számában dr. Török Albert nyugalmazott főispán ur aláírásával egy czik jelent meg „A székely nép pusztulása“ cím alatt. Mint laikus, gyakorlati gazdának legyen szabad nekem is ezen czikkhez hozzászólanom.

Egyetértek a nagyon tisztelt czikkirő urral abban, hogy pusztul a székelynép. És ha valjon keresztül lesz vive azon eszme úgy ahogy tervezve van a nevezett czikkben, meg lesz e akadályozva a székelynép pusztulása? . . . Tartunk csak egy kis számtani gyakorlatot és megfogjuk látni, hogy a jelen viszonyok mellett csakis olyan tulajdonosa az erdőbirtokos az ő tulajdonának, a ki azért fizetni tartozik, annélkül, hogy a közeljövőben megfelelő hasznot huzzon belőle.

Kezelési költségül holdanként és évenként 11 krt fizetünk. Ezen összegért van kezelve és őrizve erdők. Az erdőkezelés már magasabb vonalon áll, minthogy én azt megtudnám itélni, de az őrizetre

Nem járt még soha Budapesten, a fiát se látta már tiz év óta. De leveléből tudta, hogy megmarad jó szerbnek és jó fiúnak. Mikor gőzhajóra szállt, eszébe jutott, hogy az unokáit sem látta még: Györgyét és Dusát.

Késő délután szállt ki az ó-budai parton. Tudta, hogy a fia itt nyaral valahol a hegylejtőn. Már alkonyodott, mikor megtalálta a házat. Észrevétlenül lépett be a kapun, ment föl a lépcsőn. A folyósón eszébe jutott, hogy meg fogja lepni a fiát és lábujjhegyen járt. Kissé izgatottan állott meg egy félig nyitott szobajtó előtt. Odabenn a félhomályos szobában, két hang boszél. Egy selypítő gyermekhang és egy mélyen csengő férfihang. Gavrilocics Vazul hangja volt.

Magyarul beszélgettek!

— Mondd el a versedet, Gyuri.

— Az nem lezke, — vonakodott a gyerek.

— De tudnod kell.

— Minek?

— Minden magyar gyereknek kell ezt tudnia. . .

— Hát én magyar gyerek vagyok, apa?

— Csacsi vagy!

— Dusa azt mondja, hogy csak ő magyar, meg a mama; mi ketten ráczok vagyunk.

— Dusa kis macska, mi ketten pedig meg fogjuk rázni a fiúét.

A gyereknek ez nagyon tetszett, mert vihogott. Aztán magától kezdte moridani a versét, a gyerekek éneklő hangsúlyozásával.

— Hazádnak rendületlenül — Légy hive oh magyar . . .

— Bölcsöd az . . . segitette az apja.

— Bölcsöd az s majdan sirod is . . .

Megakadt.

— Bölcsöd az s majdan sirod is, — Mely ápol s eltakar, — szavalták apa és fiu egyszerre.

már megmondhatom a gyakorlatból, hogy semmit sem ér. Az erdőben esett kárról senki sem felel és arra van egyáltalában a felügyelet, hogy a tulajdonjoggal bíró erdőbirtokos hozzá ne férhessen. Üzemtervek vannak kilátásba, de ezeknek vagy a tengelye megakadt, vagy a kerékszege kiesett, de hozzánk nagyon sajnós, nem érkezik el, vagy ha el is — későre. És vagy kapunk fából pénzt, vagy nem, a kezelési költséget fizetni kell, a mi holdanként nem megy sokra, de annyira megy, hogy a közerdőből kapott fa értékénél sokkal többet adunk kezelésre, úgy hogy a fát értékénél drágábban kapjuk akkor, a mikor sajátunk.

Valjon hol kapjuk meg ezen veszteségünket? . .

Ha igaz az, hogy minden csak annyit ér, a mennyit fizet, akkor husz (20) frt többet ér, mint egy hold erdő a közösségben. Tegyük fel, hogy erdönket arányosítás előtt 20 frtért eladhassuk. Az én nézetem szerint is csekély ár, de 20 frt csak 4%-os kamatoskamatjával is 99 év alatt 972 frt 54 krra megy. Ez átlag ár, a mibe a teljesen kopár hegyek is benne vannak, a pénz pedig csak 4%-kal van felvéve, még is nagyon szeretném én meglátni azt a 99 éves erdőt, melyeknek fájáért 972 frtot adnak kataszteri holdanként, itt miközöttünk. Vidékünkön Olasztelek erdeje kelt el legmagasabb áron, 360 frtért kat. holdanként, az pedig 200 évesnek volt itélve a szakértők által. Ha ilyent nevel a szaktudomány 100 év alatt, akkor is még 600 frt van kat. holdanként elveszve. Nem vehessük tekintetbe az erdőlegeltetés utáni jövedelmet, mert a fa növéssel a fűtermés csökken és annyit se kapunk a legeltetésből, ami az adókat fedezze. És ha valjon beszüntetessük az arányosításokat, tesszük-e jobbá a mostani állapotokat? Segitünk-e valamit erdeink jövedelmezőségén? Éppen semmit se, maradunk úgy, a hogy voltunk.

Szerény nézetem és gyakorlati tapasztalásom szerint az arányosításokat nem beszüntetni, hanem kiterjeszteni kell. Ki kell adni a köztalajból a kinek 20 katasztrális hold illetősége vagy azonfelül van mindenkinek. Egész Magyarországon elfogadott vélemény, hogy a kötött birtokokat szabaddá kell tenni, állami beavatkozással felpárczellázni és betelepíteni innen a székelyek közül. Minek innen elvinni a székelyt, mikor itt van miközöttünk a kötött birtok, amire nagyon ráillik: „Közös lónak turos a háta“? A hol a székely kieszeltséggel kiarányosították és kiirtották a közös erdőt, ott lehet szép terméseket látni, a mivelés alá vett erdőterületeken, ide lehet hozni az Egán-féle embereket, mert itt meggyőződnek, hogy a svájcz marha is megél, a hol 7-8 kilós takarmányrépák lesznek, de bizony a hol a fától nem lehet látni az erdőt és az erdőtől a fát,

— Mondd még egyszer, — biztatta Gavrilocics Vazul a fiát.

A szerezsán nem hallgatta meg másodszer.

Kezdetben szédülő fővel támaszkodott az ajtófának, aztán fölemelte két hatalmas öklét, mintha átkozna valakit, aztán lecsüggesztette a fejét, megfordult a sarkán és ment kifelé. A lépcsőn szaladni kezdett. A kapu alatt lihegve állott meg. Gondolkozni akart, nem tudott. Azt érezte csak, hogy valami irtóztató, meggyalázó dolog történt vele. Bolonddá tették, nem vették komolyan. Hagyták beszélni vérről és megtorlásról, még csak arra sem méltatták, hogy ellent mondjanak neki, mert nem tartották veszedelmesnek.

Ott látta maga alatt a folyót és a várat. A folyó hátát száz hajó szántotta, a gyári kúrtök füstöltek, a város pedig diadalmasan csillogtatta kupoláit és tornyait a vérvörös alkonyi fényben.

A szerezsán egyszerre érezni kezdte, hogy milyen végtelen kicsi ő és az egész gyűlölete e mellett a kolosszus mellett, a mely szuverén nyugalommal és megátolhatatlanul végzi munkáját és észre sem akarja venni az ő parányi ellentállását. Micsoda ellentállás az, ha még a saját vért sem tudta tőle megmenteni?

A fakereskedő és felesége nagyon csodálkoztak, mikor a szerezsán már harmadnapra megint bekopogtatott hozzájuk. Az utazás nagyon megviselhette, mert szinte öregebbnek látszott. Nem kiabált, hanem csendes, alázatos hangon kért valami zugot a házukban, a hol meghuzhatná magát.

A Vazul fiáról, a kivel ez előtt olyan sokat kérkedett, nem akart szólni.

A nagy leszámolás napjáról se. Mert hiszen, ha ez bekövetkezett volna, először is a saját fia szívébe kellett volna ütnie a jatagánt.

ott nincs mit keressen az, a ki tejjgazdaságot akar alapítani.

Bebizonyított dolog, hogy 20 kat. holdon egy székely család megél, a kinek az megvan telek-könyvileg, miért azt visszatartani saját birtokának jogos hasznélvezetétől? És ha egyszer ki lesz mondva, hogy 20 holddal biró birtokos kiszakítási joggal bir, akkor jöhet még számításba a székely ész, mert akkor tudom, hogy az apró arányrészeket jó áron összevásárolják.

Igy lehetne a székely népet ősi otthonában megmenteni, nem az ötre-hatravaló erdősítéssel. Hogy át kellene változtatni az erdőtörvényünket, az magától értetődik. Annak a módját a szakemberek majd megkapják.

Levelmek szives közzétételét megköszönve, vagyok a tekintetes szerkesztő urnak lekötöztetett szolgálja

Olaszteleken, 1900. évi november hó 9-én.

Nagy József.

Ujdonságok.

Pálffy János gróf üdvözlése. Pálffy János gróf tudvalevőleg a magyar ifjuság neveltetési céljaira három millió értéket képviselő vagyont adott. A nemes, fenkölt gondolkodású gróf e tette országzszerlelkedést szült. Ennek hatása alatt a székelyudvarhelyi kerületi tanári kör a grófhoz okt. 10-én tartott gyűléséből kifolyólag, dr. *Solymossy* Lajos elnök indítványára üdvözlő iratot intéz, melynek szövegét *Fejes* Áron titkár fogalmazta, míg a levél technikai részét *Csehély* Adolf főreálisk. tanár készítette. Az üdvözlő levél egész terjedelmében a következő:

Nagyméltóságú Gróf ur!

Kegyelmes Urunk!

Alulírottak — az „Országos Középiskolai Tanáregyesület” székelyudvarhelyi kerületi köre nevében — hódoló tisztelettel s hazafias lelkesedéssel köszöntjük Nagyméltóságodat azon nemes és ritka áldozatkészségeért, fenséges és magas tetteért, melyet magyar nemzetünk s annak ifjusága iránt — nagy értéket képviselő adományának neveltetési célokra történt felajánlásával — tanusítani kegyes volt. Nagyméltóságod fenkölt gondolkodása, s próféta lelkiülete, melylyel nemzetünk megerősödését munkálni, fejlődését irányítani kívánja, minden igaz magyar szívében, széles e hazában, általános örömet keltettek. Mi is — a magyar kultúrának székelyföldi harcászai — osztozunk az örömben és lelkesedésben s részt veszünk abban a hálában és hódolatban is, mely Nagyméltóságod személye iránt országzszerlelkedéssel megnyilatkozott.

Meghajtjuk azért zászlónkat Nagyméltóságod előtt s kérjük a magyarok Istenét, engedje meg, hogy Nagyméltóságod továbbra is, egy hosszú életen át küzdheszen nagy céljai s fenséges eszményei megvalósításáért s még soká láthassa nemzetünk kulturális ügyét diadalról-diadalra haladni.

Nagyméltóságodat még egyszer mély hódolattal s hazafias lelkesedéssel köszöntve, vagyunk a székelyudvarhelyi kerületi tanári kör nevében Nagyméltóságú Gróf Urnak s Kegyelmes Urunknak

Fejes Áron,
titkár.

Dr. Solymossy Lajos,
elnök.

Egy hó közigazgatása. Udvarhelyvármegye közig. bizottsága 14-én tartotta e havi gyűlését *Hollaki* főispán elnökle mellett, melyen az október havi darabok nyertek elintézést. A biz. tagok közül megjelentek dr. *Damokos* Andor, gr. *Lázár* Ádám, *Sándor* Mózes, *Daniel* Lajos, dr. *Lengyel* József, dr. *Válentsik* Ferencz, *Harmath* Jenő, *Persian* János, *Szabó* Gergely, *Roediger* Gyula, *Ferenczy* Gyula, *Gyarmathy* Ferencz; *Ádám* Albert és *Szabó* Gábor mint előadók. — Dr. *Damokos* alispán jelenti, hogy a tárgyalás alatt álló hóban iktatóra érkezett 1858 db, elintézést nyert 1637. Katonai utóállítások megtartattak. Az állategészségügyre nézve jelenti, hogy a sertésorbáncz fellépett Vécze, K.-Oláhfalú községekben, ellenben megszűnt 7 községben. A községi irodavizsgálatot folytatta. Megvizsgálta a parajdi, korondi és zetalaki jegyzői hivatalokat s lényegesebb észrevétel csak ez utóbbinál merült föl. Jelentésében panaszkodik, hogy a községi háztartásokra igen hátrányos befolyást gyakorol a képviselőtestületi tagok részvétlensége, ugyannyira, hogy sok esetben a magas % pótdadót 4-5 ember szavazza meg. A község értelmi vezetője, a jegyző és a nép között — ugyan — nincsen meg azon fontosabb kapcsolat, melynek eredménye a község helyes irányu közigazgatási, ipari, kulturális és társadalmi irányítása, melynek okát a folyton szaporodó írásbeli teendőkből keresi, mivel az írászatl annyira leköti, hogy fizikai ideje nincsen az élet számára dolgozni. Azonban e hátrányok már felsőbb helyen említve lettek s az eljárásoknak egyszerűsítésével azoknak megszüntetése már nincs távol. A bizottság *Harmath*

kir. alügyész indítványára felir az igazságügyminiszterhez, hogy a nyomozati szükséglet és a közigazgatás érdekében a telephón hálózatot a kir. ügyészséghez is vezesse be és abban az esetben, ha ott nem lesz engedélyezve, akkor a belügyminiszter lesz megkeresve, hogy annak a költségét a pótvadalmazás keretébe vegye föl. Dr. *Damokos* alispán indítványára a helybeli vasuti állomás is meg lesz a telephón bevezetése végett találva, amelynek sikerülte esetén hiszi, hogy sok kereskedő szerzi meg a telephont. — *Ferenczy* Gyula árvaszéki elnök jelenti, hogy iktatóra érkezett 1952, szept. hóról átjött 271, amelyből mindössze 82 db nem nyert elintézést. Gyámság alatt maradt a hó végével 10529, gondnokság alatt 208 egyén. — A város árvaszékénél szept. hóról átjött 18, iktatóra érkezett 93, nem intéztetett el 43 db. A gyámoltak száma 120. — Dr. *Lengyel* József m. főorvos: az egészségügy a megelőző hóhoz viszonyítva kielégítő. Az emésztő- és légzőszervek hurutos bántalmái merültek föl nagyobb számban. A hó végével ápolás alatt maradt kanyaróban 22, vörhenyben 3, ronsoló toroklobban 2, hasi hagymában 3 egyén; orvosrendőri hullavizsgálat 17 esetben tartatott. A közkórházban ápolatott 95 egyén, a hó végével visszamaradt 27 férfi, 21 nő. — *Sándor* Mózes kir. tanfelügyelő jelenti, hogy a hó alatt 19 iskola vizsgáltatott meg. — *Harmath* Jenő kir. alügyész jelentése szerint a helybeli fogházban 1 vizsg., 59 elítelt, a kereszturi j. b. fogházában 9 elítelt és a h.-okládi j. b. fogházában 1 vizsg., 29 elítelt, összesen 2 vizsg. és 97 elítelt fogoly volt letartóztatva. — *Roediger* Gyula h. pü. igazgató jelenti, hogy a tárgyalás alatt álló hó folyamán egyenes adóban befolyt 84118.68, hadmenetességi díjban 1800.88, bélyeg- és jogilletékben 7435.44, fogyasztási és italadóban 54432.91, dohányjövődékben 35304.27. Ideiglenes házadómentesség 40 esetben engedélyeztetett. — *Diószeghy* kir. főmérnök jelentése szerint ugy az állami, mint a törvényhatósági közutak állapota jó volt. A betlenfalvi utszakasz folyamatban levő utfelemelési munka befejezésére felekély kedvező időt igényel. — Tárgysorozaton volt *Hlatky* Miklós és társai fellebbezése az udvarhelyvárosi igazoló választmányának a választott képviselőtestületi tagok választásának megsemmisítése tárgyában hozott határozata ellen. A bizottság a fellebbezést azon megjegyzéssel utasította el, hogy az ellen a közig. bírósághoz panaszszal élhetnek. — A kereszturjárási főszolgabíró előterjesztésére, a közig. biz. hosszasan foglalkozott azzal az esettel, hogy a járás egy pár községének megkéselt adóbefizetését a pénzügyigazgatóság sürgönyileg rendelte el. A felmerülő költségek megfizetésére élék diskusszió után a bizottság az illető községeket kötelezte s a sürgönyt megrendelést a nagyobb költségek kikerülésére véleményezte. A tárgysorozat le-tárgyalása délelőtt véget ért.

Erzsébet királyné napja. Szorult szívvel emlékezünk meg volt királynénk névnapiáról. Örömmel volt ez régen, most pedig a király és nemzet között való együttérzésnek emelkedett ünnepe. Koronás királyunk iránt fejezzük ki e napon szeretetünket, imádkozunk a mindenség urához, hogy adjon a mi Nagyasszonyunknak, Erzsébet királynénak örök nyugodalmat. Áldás lengjen, a magyarok emléke a magyar királyné Erzsébet emléken . . .

Városi közgyűlés. Székelyudvarhely város képviselőtestülete 12-én tartotta második IV-ik rendes közgyűlését feltűnő nagy részvétlenség mellett. Tárgysorozatra volt véve a jövő év költségvetése, a melyet — mint említettük — egy nagy bizottság készítet el. A költségvetést ez alkalommal is teljesen szét szedték és tételenként tárgyalták. A tisztviselők fizetését, kivéve a polgármesterét, kinek 3000 kor fizetését és 600 kor. szálláspénzt, valamint az állatorvost, kinek 1600 kor. fizetését és 300 kor. szálláspénzt állapítottak meg, egyáltalán semmivel sem javították. Így állott elő aztán az az anomália, hogy a polgármester után, megelőzve a tanácsosokat, a főjegyzőt, főjegyzőt — az állatorvos következik; s a polgármester fizetése kétszerre nagyobb, mint például az első tanácsosé. A közgyűlés semmi újabb építkezésekbe nem kíván belebocsátkozni, s a költségvetést ennek alapján állapította meg. A szükséglet így 169,457 kor. 21 fillért tesz ki, míg a fedezet 147,835 kor. 23 fillér. A mutatkozó hiány tehát 21,621 kor. 98 fillér, amely 30%, illetve az iskolaival 48%-os pótdadónak felel meg. A *Gyertyánffy* Gábor számlált a közgyűlés 5119 kor. 76 fillérrel tudomásul vette. A köveztvám-alap 1901. évi költségvetését: 6519 kor. 31 fillér, 6480.—, 39.31 maradvány; szegény-

alap költségvetését: 12359 57, 200.—, 12158.57 maradvány; építkezési alap költségvetését: 1308 26, 1262.—, 46.25 maradvány; tisztí nyugdíjalap költségvetését: 37821.96, 1848.—, 35973.96 maradvány állapította meg. — A barompiacé elhelyezése ügyében kiküldött bizottság javaslata a tagosítás végérvényes átadásáig, a napi rendről levétetett. — *Schubert* János telepedési kérését elutasították. — A polgármesteri iroda átvételéről felvett jegyzőkönyvet tudomásul vették. — *Demeter* Bálint és társainak kérésére a Rózsa-utcában 3 uj lámpa felállítását elhatározták. — *Ványk* Kálmán az utcák szabályozásáról beadott indítványára egy bizottságot küldtek ki, melybe *Györfy* Tituszt, Dr. *Nagy* Samu, *Rápolti* Domokos és *Konez* Ármint választották be. — A tanácsnak az új utcák elnevezésére tett előterjesztése szintén az előbbi bizottságnak lesz kiadva. — *Rápolti* Domokos egy hosszabb indítványt ad be, melyben kéri a város részére szükségeltető faszükségletet pontosan kiszámítani, ugyszintén a büntetés pénzek és telepedési díjakat részletesen kimutatni. — A szombatfalvi utszakaszhoz való hozzájárulás 327 kor, természetben és 108.42 készpénzben állapított meg. — A Budvároldal megvételére egy bizottságot, névszerint: *Hlatky* Miklós, *Sándor* Dénes, *Gáspár* József, *Györfy* Ferencz, *Rápolti* Domokos küldettek ki. A gyűlés hétfő délelőtt 9 órakor kezdődött és esti 6 óráig tartott, a mely idő alatt a költségvetés lett csak letárgyalva. A gyűlést szerdán délután folytatták, amidőn estére véget ért. Hétfőn délután egy kínos incidens történt. A tárgyalás már megkezdődött, amidőn *Jánosy* Gyula tisztí ügyész a terembe ért. A gyűlést kívánatára felfüggesztették, s ő beadta lemondását azon indokolással, miszerint ugy hallotta, hogy ellene fegyelmi eljárást akarnak bevezetni. A közgyűlés a lemondást tudomásul vette s ideiglenes helyettesül a gyűlés tartamára Dr. *Nagy* Samut kérték föl, míg az állandó helyettesítést dr. *Soó* Rezső vállalta el, kinek megválasztását is biztosra veszik.

Királyi kihallgatás. Ő felsége a Királynak a napokban a királyi várakban adott általános kihallgatásán *Lántsky* Sándor szt.-keresztbányai gyáros is megjelent, a ki a neki adott érdemrendet köszönte meg.

Az agyagfalvi székelyemlék helye. Az agyagfalvi emlék bizottsága tudvalevőleg már korábban ugy határozta el, hogy az agyagfalvi réten emelendő emléket arra a helyre kívánja felállítani, a hol a 48. okt. 16-17-iki gyűlés alkalmával a szószerk foglalt helyet. A hely pontos megállapítása végett a mult vasárnap *Solymossy* Endre végrh. biz. elnök indítványára a nagy bizottság tagjai közül egy néhányan a helyszínre leráduáltak, a hol előzetes értesítés alapján a környék öreg emberei, papjai, tatitói is megjelentek, s így történt az, hogy a helyszini szemlét a bizottság mintegy 20-30 kor. és szemtanu meghallgatás után az országot jobb oldalán, attól 90- és a Foncsika-patakától 110 ölnyre állapította meg, a mely föld jelenleg a Hegyi Sándor tulajdonát képezi. A felmérésről jegyzőkönyv is vétetett föl, melyet az összes jelenvoltak aláírtak.

Személyi hír. *Kuncz* Elek kolozsvári tankerületi főigazgató a helybeli középiskolák meglátogatására, folyó hó 5-én városunkba érkezett s innen pénteken, 16-án utazott el.

Kötszövőgyár Székelykereszturon. Babos Elek szegedi kötszövőgyáros az iparkamarával és iparfelügyelővel tárgyalásokat folytat egy Sz.-Kereszturon felállítandó kötszövőgyár ügyében. Tárgyalás rendén f. hó 14-én *Babos* és Sz. *Szakáts* Péter kamarai titkár megyénkbe utaztak, hogy az itteni érdekeltséggel is tárgyalást folytassanak. A gyár ugy van tervezve, hogy általa a nép is keresethez jut.

Ügyészségi megbizottak. Az igazságügyi miniszter *Miskolczi* Károly székelyudvarhelyi gyakorló ügyvédet és *Fülöp* István okládi kir. járásbírósi aljegyzőt a székelyudvarhelyi kir. ügyészség kerületébe ügyészségi megbizottakul nevezte ki.

Anyakönyvi kinevezések. A belügyminiszter Udvarhelyvármegyében a homoródszentmártoni kerületbe anyakönyvvezetővé *Gergely* Mózes eddigi anyakönyvvezető helyettesét, anyakönyvvezető helyettesé *Gódra* Mihály körjegyzőt nevezte ki.

Vármegyei muzeum. Mint említettük, Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottsága a nyáron tartott közgyűlésében Dr. *Damokos* Andor alispánt megbizta, hogy tegye tanulmány tárgyává, hogy valjon vármegyénkben nem volna lehetséges egy történelmi és régészeti muzeumot létrehozni. Ez ügyben 15-én a vármegyház kistermébe *Damokos* értekezletet hívott egybe. A megjelentek elhatározták, hogy a

Balázs Dénes által ez ügyben irt röpiratot kibocsátják, s azt az alispán minden községbe azzal az utasítással küldi meg, hogy a pap és a jegyző a népek azt megmagyarázva, a gyűjtésre buzdítson. Az előkészítő bizottság magát egy pár új taggal kiegészítve elhatározta, hogy az alapszabályok kidolgozásával dr. Damokos alispánt és Csehély Adolf főrealisk. tanárt bizza meg, illetve kéri föl. A már eddig is tekintélyes számban levő történelmi becses biró darabok a vármegyeház helyezetteti, s a törvényhatósági bizottság valami segélyadás végett meg fog kereszteni, hogy az első szekrények beszerezhetők legyenek.

A Nőegylet fillérestélye. A 10-én tartott megnyitó fillérestélye ugy anyagi, mint erkölcsi sikerben nagy reménnyel vezette be az estélyek sorozatát. A 24-iki estélyt a Daróczy nővérek rendezik s minden bizonynyal az elsőhöz hasonló eredménnyel.

Tréfás dalestély. Pompásan sikerült estélye volt a dalegyletnek 11-én. A közönség a vármegyeház dísztermét zsufolásig megtöltötte. A műsor minden egyes száma fényes sikert aratott s a közönség a késő éjjeli órákig a legjobb hangulatban volt együtt. A mulatságon felülfizettek: dr. Damokos Andor, dr. Valentsik Ferencz, Molnár Iure, Papp Z. Endre, Fernengel Gyula, Ehrenreich Albert 2—2 kor., Rudolf József 1 kor. és Hargitai Nándor 40 fil., összesen 13 k. 40 fillér, amelyért e helyen mond köszönetet a rendezőség.

A Vargapatak. Ez az a patak, amely városunkat kétfelé metszi. A város jó nagy részének szemét és kloáka lerakódó helye, még ott is, a hol már az utca mentén folyik, mint például a Szombatfalvi-utcában. Tisztántartására jól lehet minden el lesz követve, azért az tudvalevőleg mégis egy miazmákat rejtgető fészket a levegőt, s végtelen keserűséget okoz azoknak, akik a természet szeszélyes játéka folytán nem is használhatják olyan lerakotnak, mint azok, akiknek az udvaruk végénél csörgedezik. Részben ezért már egy pár alkalommal indítvány tétetett a képviselőtestületnek, hogy engedje meg a szombatfalvi-utcai háztulajdonosoknak, hogy önköltségükön fedtessék be, mert az már mégsem méltányosság, hogy minden különösebb kedvezmény nélkül a házuk értékét rontsa förtelmes illatával. A másik részben pedig ez annak közveszélyes voltára való tekintetből is szükséges lenne. Hanem persze azt úgy hamarosan és alaposan a képviselőtestület elverte, s az maradt továbbra is a mi volt — Vargapatak. Azonban, hogy az jelen állapotában mennyiben közveszélyes már ismételt volt alkalmunk meggyőződni. Ugyanis hidak vezetnek keresztül rajta minden karfa nélkül, magának a medernek sincsen hosszában korlátja, s így történik meg aztán mindegyre, hogy a szegényes világítás mellett hol itt, hol ott, potyannak bele az ut fortélyaival ismeretlenek, épségüket tönkretéve. Nagyon eljött az ideje, hogy a képviselőtestület ez ügyet feljújtsa, magáéva tegye, mert mégis csak szegénységi bizonyítvány, hogy egy pár fűtőcsza szépítésére minden puszkaporukat felhasználják, s a szomszédos utcákat régi mizerábilis, közveszélyes állapotukban hagyják.

A Nőegylet rk. közgyűlése. F. hó 11-én a helybeli jótékony Nőegyesület rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyetlen pontját a megrevidített alapszabályok elfogadása képezte. A közgyűlés egyhangúlag és minden ellen nézet nyilvánítása nélkül el is fogadta azt. A belügyminiszterium megerősítése után — a közgyűlés határozata folytán, az egylet 600 példányban kinyomatja megfijudott alapszabályait és 40 fillér ellenében (hogy a nyomtatási költség megkerüljön) e. titkár szétküldi az egyesületi tagoknak. Közgyűlés lejártaival következett a decz. 8 án rendezendő jubilaris ünnepély és az ezzel egybekapcsolt teaestély rendező bizottság szervezkedése. A választmány legutolsó ülésén az egyesület 25 éves fennállását megünneplő díszülés r. elnökéül dr. Mezey Ödönné asszonyt kérte volt fel, ki lelkes buzgalommal működik azon, hogy az ünnep az egyesület komolyságához méltóan nagyszabású és szép legyen. Az ünnepély programja már meg van állapítva, s örömmel konstatalható, hogy ugy szólván mindenki, ugy az urak, mint a hölgyek részéről szives készséggel vállalkozott részvételével teljesebbé tenni azt. — A teaestély is a lehető legjobb sikerrel biztat. A hölgyek mintha csak varázs szóra összebeszéltek volna, mindenkép igyekeztek megczáfolni azt a vádat, melylyel a közelmúltban tán nem is ok nélkül illeték: ez alkalommal mindnyájan otthon hagyták a közönyt. A mennyi szép, fiatal és kedves leány van az mind terit, föl-

szolgál, sátrakban árul stb. stb. nem is szólva az asszonyokról, a kik még eddig soha sem hagyták cserben az egyletet, melynek virágzásáért — bár beszéljenek azok, a kik a kákán is csomót szeretnének — sok árva, elhagyott szegény hála imája száll a magasba fel. Az ünnepély és mulatságra annak idején a rendezőség szét küldi meghívóit bele vonván a közelebbi vérmegyéék nőegyleteit is. Mai nap délután 3 órákor a rendező bizottság a vármegyeház kis termében gyűlést tart, melyre dr. Valentsik Ferenczné r. elnök asszony ez uton is meghívja az érdekelteket, hol egyszersmind a kéregető hölgyek el fognak számolni eljárásuk eredményéről. — Dorosné, e. jegyző.

Erzsébet királyné emlékére a helybeli ref. kolegium ma délelőtt 11 órákor gyászünnepélyt rendez, melyre a szülőket és az érdeklődőket szivesen látja az igazgatóság.

A Korcsoly-egylet közgyűlése. A helybeli Korcsolya-egylet 11-én tartotta évi rendes közgyűlését dr. Kovács Mór elnökle mellett. A pénztár vizsgálatára kiküldött bizottság jelentése után, mely szerint az egylet készpénz vagyona 1631 kor. 67 fillér — a titkár tette meg jelentését. Jelentésében reményét fejezte ki afölött, hogy el fog következni minálunk is az idő, a mikor a középosztály apraja-nagyja életszükségnek fogja érezni a sportot. Az emberi fizikumnak jogaiba való visszaállítását fogja ez jelenteni, szemben a tultengő szellemi és kenyérkereső iránnyal, mely mint minden egyoldalúság, a század nemzedékeit fokról-fokra satnyítja. A mai ember gyermekkorától fogva trenirozza lelkét tanulmányra és munkára, a szeme a társadalmi előretörékvés céljain függ s a maga és mások kimélete nélkül szinte szuronyszegezve rohan előre. Az elme ki fárad és nem termékenyül meg, a test sorvad, az idegek lázonganak s az általános látszólagos átszellemültség megteremti az elégedetlenséget, a lelki diszharmoniót, a biztos kenyér idejére az étvágytalanságot. A részletes jelentés után a választás ejtetett meg Pálffy Károly kor-elnök vezetése mellett. Az elnökség teljesen a régiékből lett ismét megválasztva, csupán a választmány lett részben felrissitve.

Iparosok fillérestélye. A Polgári önképző-egylet holnapi fillérestélyének műsora: szaval Nagy Irma, és Mészáros Zoltán. felosvas Tamás Bálint, ének, szavalat, és zene, előadja X. Rendezők: Heichling Helén, Szabados Mariska, Váczy József, Csiky Albert.

Csendőrök parancskiadáson. A Dalegylet 11-iki tréfás estélyének egyik programszámát a fennebbi czimen közreadott dalmű-kivonat képezte — ez tudvalevő dolog. De jelen újdonságunkat nem erről, hanem arról az esetről kívánjuk írni, a mely az estélyt megelőzte s amely általános visszatetszést szült városszerte. Ugyanis az estélyre szóló meghívók már rég ki lettek hordva, amidőn e helybeli csendőrségnek eszébe jutott, hátha bizony a műsor ezzel a pontjával minket akarnak kiparodizálni, no eztet okvetlen megakadályozzuk! Az elhatározást tett követte s az ügy a rendőrségnél folytatódott, ahol a Dalegylet karnagya védte a maga igazát, amennyiben igen helyesen azzal érvelt, hogy a műkivonat már rég megjelent magyar nyelven, a csendőrséget távolról sem sérti, s azt már több helyen és alkalommal is előadták. Azonban ez ugy látszik nem elégitette ki a helyi csendőrség fejét, s a betiltáshoz tovább is ragaszkodott, s amennyiben az jelen alakjában mégis színre kerül, ő azt kész karhatalommal is megakadályozni, amihez itt a rendőrség területén, egyáltalán semmi joga sincsen. Hogy az ügy el ne mérgesedjen, a rendőrség azt a bölcs ítéletet hozta, hogy a csendőrség helyett hát mondjanak rendőrséget. Azonban ugy látszik a szereplők mégis annyira biztak abban, hogy a rendőrség kész lesz őket az esetleges tulkapástól megvédeni, hogy bizony csak csendőröknek öltöztek s az énekekben is azt a szót használták mindvégig. Az ügyet különben csak azért kívántuk felemlíteni, hogy nemcsak minálunk, hanem az egész világon nincsen olyan intézmény, amely ki ne lenne parodizálva, s így tehát kár is volt azt olyannyira érzékenyen venni.

Kedélyes iskolaszéki gyűlés. T. Szerkesztő ur! Sziveskedjék helyet adni az alábbi közleménynek b. lapjában. Folyó évi november hó 1-én a korondi r. kath. iskolaszék ülésezett. Tárgya volt Sztriss L. tanító ur által az iskolaszéktől helyettesítésért követelt fizetés összegének megállapítása. Az iskolaszék Sztriss L. tanító ur által feállított követelést méltányosnak nem találva, hivatja őt ez ügy lehető békés utoni elintézéséiro, ki az iskolaszék kétszeri

meghívására meg is jelenik, alaposan ollátva magát bátorsággal. (A tárgyalás menetéből ez volt látható, de a gyűlés folyamáról felvett jegyzőkönyv is erről tanuskodik.) Csakhamar a tárgyalás emelkedett kezd lenni, Sztriss L. érvel, közbe szó nem fér, agyonbeszéli az iskolaszéket, végig bosszantja a tagokat, nem kimél senki hozzászólót, nem válogatja kifejezéseit. Megvonják tőle a szót, annál dühösebb lesz. Tárgyalni nem lehet. Zárt ülést indítványoznak. Kérik, majd utasítják a távozásra, de biz nem megy, nem tágit, insultálja tovább is a tagokat, „hamisnak, schvindlinek“ nevezi az iskolaszéket és a jegyzőkönyvet. Erre az elnök odahagyja az elnöki széket, más elnököt kér a gyűlés vezetésére, de Sztriss L. ur a helyettes elnököt sem respektálja, sőt ha tán erre az alkalomra mindenik tag rendre elnöki széket foglal is, az ülés folyását amugy sem sikerült volna csendes mederbe terelni. Az ülés halvány képét fel-tüntető jegyzőkönyv felvétele után vihar között helyettes elnök az ülést bezárja. Sztriss L. ur áll a távozni akaró plebános iskolaszéki elnök ur elé s az insultust erkölctelen kifejezésekkel folytatja. A plebános ur erre a fölhevült pillanatban, mert végig sértetett, a nála levő, de jó kemény sétabottal olyan alaposat küld hátára Sztriss L. urnak, hogy a harmadik sujtásnál megtagadta a szolgálatot a bot: eltört. Így lőn kiszolgáltatva Sztriss L. urnak követelt helyettesítési díja természetben. Másnap ment Sztriss ur az orvoshoz, kapott nyolcz napi gyógyulási időt s növendékei örvendve beszéltek más osztályokba tartozó társaiknak, hogy nyolcz napig nem fogják látni tanítójukat, mert a plebános ur ugy megverte, hogy fekszik. Ime a pátriárkális viszony kidomborodása! Különben az iskolaszék a maga nevében megkereste a rajta és jegyzőkönyvén ejtett sértésekért az illetékes hatóságokat, kérve a méltó megtorlását. (Egy tanító.)

A pilseni ösforrásban ma nagy halestély lesz.

Színház.

Folyó hó 11-én, azaz vasárnap Géczynek „A leszámlás“ című népszínműve került színre. A darabnak jelességeit és fogyatkozásait, drámai értékét s színpadi hatását már ismételtelen volt alkalmunk e lapnak hasábjain fejtegetni, amiért is ezuttal annak aesthetikai méltatását mellőzhetjük s csupán az előadás milyenségének s az egyes szereplők kvalitásának elbirálására szoritkozhatunk. Az előadás sikerültnek mondható, ami általában véve az összájáték egybevágó voltának és annak tudandó be, hogy a darab jól volt betanulva. A siker oroz-lánrésze Thury Mariskát illeti. Mindjárt első felléptével igazolta azt a méltó várakozást, amelylyel a közönség irányában viseltetik s élénk érdeklődéssel nézünk további alakításai elé. Színpaui megjelenése nagyon rokonszenves. Hangja kellemesen és tisztán csengő, hajlékony, finoman nūancirozó, iskolázott és modulatióiban gazdag. Játéka, melyet nemes diszkreíó és bensőség jellemez, kiváló rutinra vall. Hasonlóan kedvező ítéletet mondhatunk Jászay Olga felett. Egyénisége szintén igen kedves. Hangjának skálája változatos s játéka szerepének szellemével párhuzamosan s harmonikusán módosul. Alakításán az érzelem melege vonul végig párosulva a felfogás helyességével. Ott, ahol erősebb drámai akkordokat kell megütni, szintén tud a hallgató lelkéhez férközni s azt megindítani. Fekete Bélát, Mátray Gyulát és Lukácsy Aladárt ismeri már a közönség, mint jó erőket. Fekete és Mátray az Ember Mihály, illetőleg az Igaz György szerepét kellő színezéssel, az azokban kifejezett érzelmeknek célutadatos esetelésével alakították, de itt-ott nem ügyeltek a hang oekonomiájára; szenvedélyesebb kitérésekkor a hang nem emelkedett a megfelelő fokozatra. Lukácsy alakításai általában véve jók és gondos tanulmányok a gyümö'csei, de néha-néha az alpáthosba téved. Derenghy, mint Marczai tudott ugyan lelket önteni játékába és kerekdeden domborította ki azt, de éneke nem felel meg a követelményeknek; da'a nélkülözi a könnyedséget és közvetlenséget. S. Sebestyén K. az özv. Keresztésiné szerepét igyekezett ugyan elfogadhatóan megjátszani, de hangja nagyon tompa; érdessége több simitást igényel Frank Lenke már régibb ismerős és komikus szerepében nagyjában beválik. Huszti Márton a kasznár szerepébe a nyers komikum elemeit vegyítette bele, holott azt több bonvivántsággal, elevenebben kellett volna megjátszolni. A kar gyenge, alig van benne jó hang és az is ritkán egybevágó.

Hétfőn, 12-én Nebántsvirág. Harvének ez öröklé népszert, kedves zenéjü operettéje ment. Ezen operettének el-évülhetetlen varázsa mellett bizonyit az a körülmény, hogy még a dekoráció hiányossága és az insciurozás fogyatékos-sága mellett is hatást gyakorolt. Sikere Thury Mariska alakításához fűződik, mint Denise de Flavigny, aki diszkreíó játékkal, kedves dalaival méltó tapsot aratott. Fekete Călestint mindvégig élénken alakította. Derenghy, mint Champlatreux vicom, rokonszenves megjelenés volt ugyan, de énekének terjedelme és iskolázottsága, mint fentebb jelezte, nem üti meg a követelmények magasabb mértékét. Mátray az őrnagyot elfogadhatóan játszotta, habár féltékenységi kitéréseiben néha túl is ment a határon. Lukácsy az őrmester, Frank Lenke a fejedelmő szerepében jók voltak.

Kedden, 13-dikán, Szipulusz és Gutius Napoleon őcsém-je került színre teljesen telt ház mellett. Mindenesetre nagy bátorság kellett hozzá, hogy a szerzők a vigszínház szá-

mára irjanak bohózatot, ahol a csiklandós francia bohózatok szősoros értelmében elfoglalták a színpadot s ahonnan ez a kultusz kicsapott a vidékre és misem logikusabb, minthogy hatalmába is kerítette az összes vidéki színpadokat is. Természetesen ők is, mint minden mostani bohózatíró a kalandra vágyó alamuszi férjek és a tiltott csókra kész menyecskék ismert fajtájából választották hőseiket; de a sztereotip történet eredeti ötletekkel, fölötté mulatságos burleszk új alakokkal tarkítva adják elő. A darabot részleteiben ismertetni nincsen elég helyünk. Mátray az ügyvéd szerepét mindvégig ügyesen játszotta s az egymást kergető frappans fordulatokban jól beleélté magát. Napoleon öcsém szerepe Fekete kezében volt, aki az egész utolsó felvonásig kihasználta a kacagató helyzeteket, amidőn a hirtelen jött rosszullete következtében már fel-tűnő vontatva ment a dolog. Jászay Olga a Flóra szerepét játszotta meg nagy routinnal. A sugó egy kapitalis bohózatú figura, akiből Derenghy valóságos remek alakot csinált. Iszonyú féltékeny, akit a bátorság cserben hágy a kivitelben. Szerelmi drámát készült rögtönözni s — megelégszik, hogy a külön szoba páros jelenetét lefotografírozza. A darab telve van színpulzusládákkal, amely a közönséget folyton hatalmas derült-ségben tartotta. Szóval a szereplők meglehetően elégedve a sikerrel, mivel a közönség ők velük volt megelégedve.

Szerdán, 14-én A z ö r d ő g m á t k á j a népszínmű volt műsorán. Thury Mariska (Veres Judit) énekével, játékaival teljesen lekötötte a figyelmet. Jók voltak Fekete—Firtos István, Lukácsy—Andor, Mátray—Botár és Lőrinczy—Anna szerepében.

Csütörtökön, 15-ikén Herczeg A d o l o v a i n á b o b leánya színműve ment, jó szereptudással, de kevesebb ensemble-vel. Tarján Lukácsy alakította s habár gestusai kifogásolást is érdemeltek, játéka jónak mondható. Vilma szerepe Lőrinczy kezében volt, aki azonban, sajnos, azt elejtette, míg Jászay Szentirmányt igen megkapó egyszerűséggel, közvetlenséggel interpretálta. A herceg hadapródot Fekete Béla, míg Merlin bárót Benedek kreálta sikerrel.

Pénteken, 16-án ifjúsági előadásul A c z i g á n y ment. A helybeli tanári kör elhatározásából kifolyólag ez idén is életbeléptetett s az ifjúság részére rendezendő előadásoknak 4, ugy tárgyiilag, mint formailag megfelelő esztetikai, valamint irodalomtörténeti szempontból egyaránt becses magyar színdarabot felölölő ciklusa. Daczára annak, hogy az intézetekből ca. 250-en voltak jelen, az igazgató, a tanári kör határozata ellen, idegeneket is bebocsátott. Ilyen kellemetlenségek kiküldése céljából és annak hangsúlyozása mellett, hogy a tanárköri elvi határozat be nem tartása esetén az ifjúsági előadások le fognak vétetni a napirendről, kérjük a színigazgatót, hogy a jövőben az ifjúsági előadásoknak exclusiv jellegét megővni szíveskedjék. Ami az előadást illeti, az elég egyöntetűnek és egybevágónak mondható s a szereplők mindenike feladatának igyekezett a legjobban megfelelni. — Tegnap, szombaton bérletszünetben Kuruczurfang került színre.

HIVOTOLÓS RÉSZ.

Megnyogtatás és felvilágosítás.

— Ojabb tokányozások. —

Lélekemelő szép önnepélje volta mogának o molt héten megjelent hivotalos ojságnok o „Székely Odvarhelj“ nevő közmővelődési és társadalmi lopnak. Sikerőlte ogyanis mogát o vármegye mezőgozdosági bizottságot komprometálni avval a leleplezéssel, hojd oz ű felirat, mit ez o t. bizottság oz ismeretes erdővásárlások egyében o kormányhoz fűlirt ejd tiszto szomárság, mert oz eladott erdőköt o mai jogrend értelmében nem lehet meg o Herkő Páter oresságnok mogának sem o kormány részére visszaseftelni.

O hivotalos ojság e szerint sopán sok odvoriossági tény küvette el ejd szikelyel, o Törük Olbert oressággal, o mikor oz ű posztolását o szikely népről címő vezércikküket közölte, ogyzintén o mezőgozdosági bizottság hotározat is ki-odto. Ojd látszik, hojd sem o Törük Olbert, sem o mezőgozdosági bizottság nints kellően elbocsátvo hozulról o joris pro-dencio tekintetében, hojd éppen o hivotalos ojságnok kell űket otbaigazítani és o kedélyeket megnyogtatni. O hivotalos ojság ezen denoncációból kifoljól o gyűvő hétre tokányocoráro hivto meg o helybeli kűrtősöket és oz ojságot ismét ki foggya bűviteni, hojd ha nem lesz igen nojd.

Jeles eset még, hojd o vármejdjei hivotalos lop o vármejdjét nyikorgó tengelyén mozgo toligánok kűrűstől el, o mit oz olespán oresság, oz Ondor von hivotvo megnyiko-rogtalanítani.

O. v. t. h. o.

Jajtelesz Zelma Szalmi.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

100—300 frtig

havonta megkereshető bármely foglalkozásu egyé-nek által, biztos és becsületesen, töke és risico nélkül, hatásáigal engedélyezett állampapírok és sorsjegyek eladásával az ország minden helyiségében. Ajánlatok „Könnyű kereset“ címen Singer Cyula hirdetési irodájába, Budapest, V., Sziv-u. 56.

Sz. 540. — 1900.

végrh.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-kereszturi kir. jb. 1900. évi V. 139/1. sz. végzése következtében dr. Nagy Samu sz.-udvarhelyi ügyvéd által képviselt Udvarhelymegyei takarékpénztár javára Szabó András s társai sz.-kereszturi lakosok ellen 220 kor. s jár. erejéig 1900. évi má-

jus hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1040 koronára becsült következő ingóságok u. m.: I. Györfi Józsefnél 2 tehén. II. Györfi Mózesnél 2 tulok. III. Patakfalvi Mózesnél 1 bika nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sz.-kereszturi kir. jbiróság 1900. évi V. 139/4. sz. végzése folytán 220 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi december hó 38-ik napjától járó 6% kamatai, 1/8% váltó díj és eddig összesen 85 kor. 90 fil.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Sz.-kereszturon alperesek házá-nál leendő eszközésére 1900. évi november hó 29-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sz.-Kereszturt, 1900. évi november hó 29-ik napján.

Szalontai Albert,
kir. b. végr.

Kitüntetés:

Arany éremmel az 1900. párisi világiállításon az összes versenyzők között a hangszerek csoportjában. Hadsereg szállításért ezüst éremmel.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros,
a cs. és kir. hadsereg és m. kir. honvédség egyedüli szállítója

BUDAPEST, II., Lánchíd-utca 5.

Iskolai és mesterhegedük vonóval.

Gordonkák vonóval.

Nagybőgők vonóval.
Fuvolák.

Szárnykürtök.

Ösi magyar tárogató szabadalmazva.
Czimbalmak.

Elpusztíthatlan, erős hangú harmonikák.

Egy finom hegedű vonóval és tokkal 7 frt.

Templomi és más zenekarok részére szükséges fűvő- és vonó-hangszerek előnyös fizetési feltételek mellett, legjutányosabb árban szállítatnak.

Községi dobok a legjutányosabb árban.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve. Harmonika árjegyzék külön kérendő.

Magyarország legnagyobb

fűvő-, vonó- és ütő-hangszergyára

Üzlethelyiség megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy m. hó 11-én a

Pilseni Sörarsnok

Ős-forrás

üzlethelyiségét a Florián-házban megnyitottam.

A valódi világhírű Pilseni-sör egyedüli kimerési heye.

Továbbá valódi tisztán kezelt erdélyi hegyaljai borok; háziasan vezetett jó magyar konyha a legjutányosabb árban áll a n. é. közönség rendelkezésére. Ebéd, vacsorát abbonement, házhöz hordva is adok a legoleosabb árban.

Kiváló tisztelettel

Zonareggeli: SCHNEIDER G. A. Sándor István.
8 kr.

536—1900.
vh. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-kereszturi kir. jbiróság 1900. évi V. 141/1. számú végzése következtében dr. Válenstik Ferenc sz.-udvarhelyi ügyvéd által képviselt sz.-udvarhelyi bõripar szövetkezet javára Telman Imre sz.-kereszturi lakos ellen 425 kor. s jár. erejéig 1900. évi május 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 2534 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 3 varrógép, férfi, és női cipők, ágyneműek és házi butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sz.-kereszturi kir. jbiróság 1900. évi V. 141/4. sz. végzése folytán 425 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. évi május hó 15-ik napjától járó 5% kamatai, 1/8% váltó díj és eddig összesen 86 kor. 60 fil.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Sz.-kereszturon alperes házá-nál leendő eszközésére 1900. évi november hó 28-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sz.-kereszturt, 1900. évi november hó 11-ik napján.

Szalontai Albert,
kir. b. végr.

Ajánlom

a mélyen tisztelt nagyérdemű közönség szives figyelmébe dúsan felszerelt fűszer-, anyag- és csemege-áru üzletemet, hol mindennemű csemege és különlegességeket tartok raktáron, nevezetesen: Groi, Ementháli, Trappista, Strahmo, Olmütszi (quargli), Limburgi, Schwarzenbergi, Imperial, Rochfort, Roumatör, Döry pusztai, Kisbéri, Fogarasi, Kincsem új tömlőtűró. Déli gyümölcsök. Szalonczukorkák és bonbonérek nagy választékban. Mindenféle tengeri halak, olajban, pácsolva és főzve. — Finom asztali, csemege- és gyógyborok, Karlocai rácsürmös, továbbá Schiller bor. Rumok, Cognacok. Nagy választék mindennemű italokból. Valódi Altvater és Benedictiner, s minden más, e szakmába vágó áruk olcsó és jutányos árban beszereshetők. Szives látogatásukat kérve vagyok kiváló tisztelettel

STERBA ÖDÖN

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésékként alkalmazatik köszvénynél, oszúznál, tagzaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; fõraktár: Török József gyógyszerésznél Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter özejjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT cs. és kir. udvari szállítók.

!! Pontos kiszolgálás, kellő csín !!
Tartós munka, Olcsó árak !!

Van szerencsénk egy helyi, mint a vidéki nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy a helyi piacon az ev. ref. templom mellett Szemerjay Károly cég alatt 1864. óta fennálló

Könyvkötészetet

és Könyvárudát

fiam vezetésével alatt Szemerjay Károly és Fia cégére alakítottuk át.

Midőn ezt a n. é. közönség szives tudomására hozzuk, ajánljuk egyúttal a kor igényeinek megfelelőleg folyton gyarapítandó

Könyvkötészetünket

hol mindennemű e szakmába vágó munkákat: könyvkötéseket,

u. m. jegyzőkönyveket, pénztári könyveket, ezek lapszámozását, könyvtári és díszkönyvek finom vászon, selyem vagy bársonybani kötését; díszmunkákat,

u. m. irómappák, papirkosarak, képkeretek (asztali v. fali), kézelőtartók, nyakkendőtartók, dohánytartók stb. stb. kellő csinnal, igen tartósan és a lehető legjutányosabb árban pontosan eszközölünk

Továbbá raktáron tartunk és nálunk minden időben kaphatók: imakönyvek a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig, rózsafüzérek nagyválasztékban,

iskolai könyvek,

valamint az összes hazai jól szerkesztett

naptárak.

Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközölünk és 10 koronát meghaladó összegnél postaköltséget nem számítunk.

Az igen tisztelt közönség eddig tanúsított nagybecsű pártfogását hálásan köszönve s azt továbbra is kérve, maradtunk teljes tisztelettel

Szemerjay Károly és Fia

5447—1900. szám.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak, Szép István végrehajtást szenvedő elleni 25 kor. 14 fl. tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, (a sz.-udvarhelyi kir. bíróság) területén lévő Atyha község határán fekvő az atyhai I. rész 84. sz. tjkv-ben A + 161., 162., 163. hrsz. a. fekvőre 166 kor. 6898/2 hrsz. a. fekvőre 6 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban és pedig az 1881. évi 40. t.-cz 156. ára való tekintettel Szép Anna sz. Vas társtulajdonos jutalékára is elrendelte, és hogy a fennebb meg-

jelölt ingatlanok az 1901. évi január 31-én d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alul eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Udvarhelytt, 1900. évi október hó 17-én.

Mihály,

kir. tvszéki egyes bíró.

Az 1865. évi párisi, s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevelet és arany éremmel kitüntette.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer a

REUMA-SZESZ

biztos és kiváló gyors hatású köszvény, csúsz, reuma, ischiás stb. ellen.

Hatása meglepő, amennyiben gyakran még a legidültebb köszvény és csúzfájdalmakat is már néhányszori bedörzsölésnél teljesen megszüntette.

Fog- vagy fejfájást 5 perc alatt megszüntet

Egy üveg ára használati utasítással:

1 kor., erősebb 2 kor. 40 fl.

Kapható csaknem az összes gyógyszerertárban.

Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

WIDDER GYULA gyógyszerész

S.-A.-UJHELY.

Főraktárak Budapesten:

Török József gyógyszerertárban, Király-utca 12. és az Egger féle „Nador-gyógyszerertár“-ban, Váci-körút 17.

Sz.-Udvarhelyen: Solymossy János és Sz.-Keresztúron: Lengyel Samu gyógyszerertárban.

Számítalan köszönő és elismerő levelek. Bámulatos gyógyszeredemények.

Szántó, Gábos, Ferencz és Koronkay

czipész-üzlete

SZÉKELYUDVARHELYTT, Piacz-tér (Reiner-ház mellett)

Uj czipész-üzlet!
Készczipő-raktár!

Szives tudomásul!

Tisztelettel hozzuk a m. t. közönség szives tudomására, hogy eddigi önálló czipészüzletünkkel felhagyva, a helyi piacon

Szántó, Gábos, Ferencz és Koronkay

cég alatt, a kor követelményeinek teljen megfelelő, új társas

czipész-üzletet

nyitottunk. E'önnyös összeköttetéseinknél fogva azon helyzetben vagyunk, hogy minden e szakmába vágó megrendeléseket kiváló csinnal, a legújabb divat szerint, különös gondot fordítva a kényelemre és tartósságra, jutányos árakkal vállalunk föl. A n. érd közönség szives megrendeléseit kérve, bizalmát a magunk számára pontosan elkészített munkálatainkkal kívánjuk biztosítani. Szives és tömeges megrendelést kérünk.

Csak nőket érdekelhet e szenzációs felfedezés! mellszépítő, a háremhölgyek csodahatású laurus-írja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjui üdeségét, ruganyos teltségét. A testbört bársony-lágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatású ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. Törvényesen védve. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a

„Stearoptinum“ laboratoriumában: Budapest, VII. kerület, Mexikói-út 88. szám.

„STEAROPTINUM“

(Ólaj-sebtapasz) Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, a mely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zúzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásáért kezeséget vállal, a mi ha elmaradna, — a pénzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ laboratoriuma. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratoriumában

Budapest, VII. ker., Mexikói-út 88. II. 25.